

РУСЛАН

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — 3 Русланових псалмів М. Пашкевича.

Передплата

за «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 170 кор.

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
 . . . або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
 . . . або 18 франків
Пощиноке число по 16 сот.

Закон про виплату готівкою.

(+) В обидвох парламентах в Пешті і Відні внесено предлоги законів, якими обидвом правительством має бути признана повновласть в порозуміню розпорядити виплату готівкою. Тим способом предложено до рішення справу, яка має для цілого економічного положеня вельми важне значінє і заслугоє на бачність найширших кругів. Розходить ся о те, щоби розпочату в 1892. р. реформу валюти закінчити, вступити поміж держави з упорядкованою монетою, і затерти останні сліди сумної минувшини, спричиненої внутрішнім заколотом, нещасними війнами, фінансовим крахом і довголітними недоборами.

Виплата готівкою основує ся на тім, що суспендовані доси постанови артикулу 83-го банкових статутів мають вийти в житє, т. є банк є обовязаний, видані ним ноти на домаганє вимінати на законні металеві гроші австрійского або угорского чеканеня під утратою банкового привилєю. Сей обовязуючий характер, який буде мати виплата готівкою для банку по введено в житє 83 арт. статутів, є в тій справі так з правового як і фактичного боку рішачою точкою, позаяк австро-угорский банк вже від кінця серпня 1901. р. без примусового характеру пустив в обіг золото.

Виплати готівкою є наконечним ділом законного розпорядку заповідженого артикулом 24-им закона про реформу валюти з 2. серпня 1892. В мотивах до сего закона було свого часу сказано, «що сю ціль уважає ся яко наконечну і найважнійшу з цілого законодавства монетарного і валютного, хоч осягненє сеї ціли має поступєно послїдувати». Ті законні постанови, які мали в душі сего законодавства попередити по 1892. році виплату готівкою, вже тепер переведені. Передовсім іменно вкуплено і стягнуто державні ноти на 624,000,000 корон (побіч дальших 26,623,800 К державних нот, які від 1. листопада 1899. були в обігу замість салінарних нох і оплачені австрійским правительством з касових засобів). Останючі ще 4,180,000 К державні ноти з 28. лютого 1903. року, яких ще не викуплено, певно вже по більшій части щезли з обігу і не входять в рахубу. Примусовий курс державних нот вигас від 28. лютого 1903. р. Обіг паперових гроший в монархії організований тепер зовсім на банково-технічних підвалинах, рахуба новою валютою є обовязкова від 1. січня 1900. року а окрім 80—100 мільонів корон в срібних гюльденах всі інші монети в обігу є лише коронові.

Вигасненє примусового курсу має ще ті особливо важні валютново-політичні наслідки, позаяк після 111. артикулу статутів австро-угорского банку може бути

виплата готівкою задекретована від речинця вигасненя примусового курсу а крім того обидва правительства обовязані артикулом 12-тим умови з 1. листопада 1899. постарати ся по вигасненю примусового курсу о нову законну постанову в справі виплати готівкою.

До сеї справи ще опісля повернемо.

Amicus Plato, sed...

(Конець).

Притоку до того памфлету в послідного числа взяло «Діленько» з нагоди посольского справозданя гр. Мицельского. Рівночасно обі часописи помістили дописи про ті збори. «Діленько» пристругало свою тенденційно, хотий у ній не було більшого заміту, як жаль дописувателя-селянина, що ніхто зі священників не займав голосу і не поміг приперти графа до стїни. Вкінца находить ся варіант, що висказ довіря для польского посла вніс москвофіл-дяк з Ольхівця Климков, але селяни криком перебили єму. Наша-ж допись походить зі священничих кругів і коли ще інтелігенция і священничий стан мають на Руся яке значінє, то ми з більшим правом можемо опирати ся довірєм на нашім дописувателю, чим «Діленько» на своїм соціал-демократичнім селянній. Наш дописуватель представив річ так, що на згаданім зборі не було жадних діносавців, а навіть згоджено ся, на внесенє п. Орлевича, на уділенє вотум довіря і відельнівано послови «многая літа», який, хоть Поляк, міг подати докази стараня за своїх виборців та справедливого і прихильного поведєня супроти руских народних квестий.

Ціла ріжниця в представленю обох дописий кульмінує отже в тім: хто вносив висказ довіря чи п. Климков, чи п. Орлевич і чи ухвалено се внесенє, чи закритано? Заходить тут фактична ошибка, яку ми вповні урівнені закінчити соціал-демократичному селяннові, уже не з сего згляду, який ми навели више, але хотьби з тої причини, що коли наш дописуватель з очевидною обективностію подав докладно весь хід зборів, то в «Діленьку» була ся справа подана в формі загальної і очевидячки тенденційно прикрової нотатки. Але чи се така важна квестія, щоби завалити задля неї пів числа «одинокого органу галицької Руси», більш чим проблематичними коментарями?

Отже приймаючи за підставу фактичного стану представленє нашого дописувателя, ставмо супроти справи, яка кидає характеристичне світло на відносини в б. виборчім окрузі «голови народа» (1) п Романчука. З одної сторони посольске справозданє гр. Мицельского стає наукою для всепольскої гакати, що галицький терен не зовсім так привдатний для їх утопійних цілій, як тим зайдом видало ся в першій хвилі. Бо і між галицькими Поляками, як в кожній суспільности і в кожній верстві, є ще люди з почутєм справедливости і братолюбя, які тим більше почувають ся до горожанських обовяз-

ків супроти окружаючого їх руского населєня, що зжили ся з ним з діда-прадіда.

А з другої сторони бобрецькі збори стають серіозним «memento!» для «голови народу» (!) та і для інших «політичних мужів» в роді д-ра Коса, д-ра Яросевича і др., що самим «політикованєм», зделками, маніфєстами, принципальною опозицією і такими ріжними «всенародними акціями» не дасть удержати ся на довше вплив на нарід і єго довірє. Так як широкий загал нашого народа не солідаризував ся з «консолідаційними зделками» так і тепер не прийме високоумної політики «валєня правительства». Сільский нарід бажає передовсім опіки і проводу в засвоковню і поліпшеню своїх економічних, просвітних та церковних інтересів, які єго дотикають безпосередно. А в тім згляді нераз польский пан може стати ближший населєню, серед якого жинє, працює і стикає ся з ним безнастанно, полагоджуючи тисячні приватні і публичні справи, чим «голова народу», який бачить сеї нарід лише в часі передвыборчої агітації, а відтак вже з висоти свого престола, окружений олігархічною клікою редакції «Діленька», веде після власних забагань «політику принципів».

Заміщенєм бобрецької дописи ми анї не «апробували польских претенсій до руских округів і руских мандатів», анї не «капітулюємо перед шляхоцкою Польщею», а зареєстрували лише знаменний факт, поданий нам поважним, достовірним дописувателем, що в б. виборчім окрузі «голови народу» п. Романчука польский посол здобув собі на стілько довіря, що Русини, як селяни, так і духовенство, прийшли на єго посольске справозданє, вислухали єго, прийняли єго виясненя на піднесєні інтерпеляції і... ухвалили висказ довіря. Думаємо, що лучше буде витягнути з того факту логічні консеквенції, чим перекручувати фактичний стан річній і обривувати себе та других, як се робить «Діленько».

Sapienti sat!

Д О П И С Ь.

3 Коломий.

Дня 24. марця с. р. відбули ся загальні збори тов-а «Шкільна Поміч» в Коломий. Із звіту видїлу (за час від 16. марця 1902. до 24. марця 1903.) показало ся, що се товариство розвиває ся досить добре, хотий до него належить лише 46 членів; в часі того року вписало ся 7, а один виступив. Товариство провадить потрібні рахунки, то є фонду, що з него підпомагає ся бідних учеників, з фонду мундурового і інституту, удержуваного товариством. Перший фонд мав доходу 3,25·17 К, а розходу 3092·67 К. Між доходами становлять головну рубрику запомоги в сумі 1887·96 К, чинш від хати, в котрій умщений Інститут, 900 К, членські вкладки 206·30 К і з добровільних датків та рабату від доставців 430·91 К. Між розходами головне місце займає сплата дому, на що відложено в тім році 1812·50 К, недобір з попередного року 626·28 К, та запомоги бідним учиникам будьто датками

Ліцитації в Публичній Галї аукційній, Львів, пасаж Миколяша, будуть відбувати ся постійно два рази в тижни все о 4. год. пополудни, а іменно: в **понедїлки** на образи, дорогоцінності, меблі, диванц, фортепiani, повози і взагалі твори штуки; в **четверги** на гардеробу, господарскі урядженя, машини до шитя та інші дешєві предмети до щодєнного ужитку. Списи прийнятих річній на ліцитацію будуть виставлені звійніише 2 дни перед ліцитацією у вікнах Галї, а на жадає за малою оплатою можуть бути прислані. **Вистава** отворена щодєнь від 3. до 8½ год. попол., а в свята від 9. до 12. год. в полуднє. — Бюро отворене для прийнятя річній і виплат від 9. до 12½ год. в полуднє. 27(22—?)

грошевими, будьто в одежи, обуви або ліках 379-63 К, кошти удержання хати 209.86 К і адміністрації 64-40 К. В фондї мундуровім було розходу 2674-58 К, а приходу 1589-37 К. Недобір сей поясняє ся порою зимовою, до кінця року він вирівнає ся, бо ученики сплачують довг ратами. В сім році даровано з него бідним ученикам одежи за ціну 41-36 К (а від року 1895. загалом 1878 К). Інститут містив 1901/2 р. шк. 27 учеників за оплатою місячною 724 К, 8 було даром, а на обід і вечеру приходило 3.

За вірцеве ведене рахунків подякували збори касирери п. Сальому.

Виділ вислав 4 учеників на кольовій ваканційні до добродіїв, котрі зголосили ся в наслідок відозви оголошеної в часописях. — Члени виділу надзирали пильно учеників в інституті, котрий має осібногo настоятеля. Панове др. Кобринський і др. Левицький служили радо з поміччю лікарскою.

Загальні збори одобрили діяльність уступаючого виділу і вибрали тих самих членів на другий рік.

I. B. B.

НОВИНКИ.

— **Календар.** В п'ятницю: руско-кат. Якова іспов., Томи; рим.-кат. 7 болізн. Пр. Д. М. — В суботу: руско-кат. Василя; рим.-кат. Ізидора.

— **ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ.** При зміні кварталу просимо наших Вп. Передплатників о скорє відновленє передплати, зглядно о вирівнанє залеглостий, бо будемо приневолєні заставовити довжникам дальшу висилку часописи.

— **П-на Константина Малицька** надіслала нам ось яке спростованє дописи з ч. 58., з просьбою о поміщенє:

Неправдою є, що би я заклала при читальни «Просвіти» хор і діригувала ним в церкві підчас богослуженя — бо при читальни нема доси ніякого хору, а я до співучих не належу. За те правдою є, що наші читальники співали тамтого року під проводом п. Гарасимовича на хорах, а о Винницький заборонив їм се. Правдою є, що я перед кількома роками співала з дітьми на їх щоденнім богослуженю (як вже там уміла) і ходила з нами кожного року ціле літо і осінь до церкви, хоч не була до сего обовязана, бо учительки міняли ся що тижня. Правдою є, що я одна з мною матерію завляла ся справленем і пошитєм одежі і біля церковного так, що нині нема майже в церкві куска, до котрого не приложила би я своїх рук, праці або і грошей. Правдою є, що шість літ тому, коли всі в Галичи повстали проти о. Винницького, я одна боронила его в «Ділі» проти напастий *Gazet-y narodow-oj*, а відтак

організувала два рази депутацію і писала прошенє о позіставленє его в Галичи до пок. кардинала Сембратовича і Куїловского. Правдою є, що за те все і за те, що несповна рік учила я даром его своячку — він, коли отвирано читальню «Просвіти», до котрої я сама радила міщанам его яко сьвященника просити — виступив проти мене. Правдою є, що коли читальники хотіли скажити его за лайдаченя до суду, я здержала їх від того. Правдою є, що з того часу почав о. Винницький ширити на мене деякі клевети на тему атеїзму, соціялізму, радикалізму та всяких ще инших ізмів — і міг справді стати ся орудієм мого перенесеня.

Правдою є, що всі кацапи є падюками, котрих найкраще би захвати в мішок і пустити з Дністром, як се зробила добродійка Лаврещеская і ojciec Matkowski з Коцаном.*)

Чого їм з серця желаючи, остаю з поважанєм для Вас
Константина Малицька.

Галич, 1. 4. 1903.

— **3 Наукового Тов-а ім. Шевченка.** Засіданє секції природнико-лікарскої відбуде ся в п'ятницю 3. цвітня о 6. год. вечером в сали, де звичайно. Предмет обрад: справи біжучі.

— **3 Коломиї** пишуть нам: Шовінізм в польских гімназиях як серед учительства, так і его учеників-Поляків, се річ нині загально звісна. Ось для приміру один факт, що зайшов в Коломиї. Недавно устроїла молодіж польської гімназії обхід Міцкевича, і зриваючи з дотеперішнім звичаєм, не знати лиш, чи за апробатою своїх шкільних властей, не запросила на обхід учеників рускої гімназії, ані нікого з учеників окрім одного директора. Кілька днів пізнійше відбули ся заходом молодежи рускої гімназії Шевченкові вечерниці. Однак рускі ученики, забувши на остентацийне зіпорованє себе польскою молодіжю та приписуючи се радше шовінізмови кількох одиниць-аранжерів, запросили як слід усіх кляси польської гімназії та усіх учителів. Тимчасом став ся характеристичний факт. З учителів ніхто не являє ся на «гайдамацький» концерт, крім одніського проф. Зар., та самого директора, що на хвилю показав ся, а за своїми учителями пішла з дуже нечисленними виїмками чеснійших одиниць уся польська молодіж, розвинувши в тій цілі «патріотичну» агітацію між собою, подібно, як в часі побуту руского театру під загрозною виповідженя товарискої тероризували навіть жидів(!) до бойкоту театру. На цілу сесю подію, що є такою природною консеквенцією нинішньої шпехпольско-гакатистичної агітації спеціально серед молодежи почавши від першої кляси, не варто би впрочім звертати уваги. Коли панове Поляки думали, що своєю абетіненцією хоч трохи причинять ся до зменшеня блиску і величєвости Тарасового свята, то показали лиц, що в своїй грубій, шовіністичній буті не годні на-

*) Сего звороту не розуміємо, але містимо на ризико, що «Діло» знов добачить в тім якусь «польонофільську затію» і знов одержить таке саме нищаче виясненє.

віль зорєнтовати ся, що руска молодіж, запрошучи їх на обхід намяти одного з передових геніїв та світочів не українських але европейских, хиба їм лиш честь хотіла зробити. Але, як сказано, се у нинішних шпехпольяків звичайна річ. Та все таки не завадять сей примір подати до прилюдної відомости тоді коли як-раз під окликом поборюваня шовіністичних і радикальних напрямів раз враз припускає ся атаки на добру славу, навіть істнованє тут рускої гімназії, і в тих атаках беруть непослідну участь якраз ті, що їх обовязком є і польські гімназії з рівною «печальністю» трактувати. Чуже бачать під просом а свого не бачать під носом.

— **Доказ кацапської «культурности».** Гімназиясти в Самбора вислали запрошенє на вечерниці в честь Тараса Шевченка до Русинів сяницької гімназії. Се запрошенє передовили кацапи і вернули назад з допискою: «Не імѣемъ чести быти «Товаришами» измѣнниковъ народа», а при словах: «на котрі маємо честь Вп. Товаришів запросити» — дописали: «такимъ у насъ нѣтъ, котрихъ чтли-би богослужника!» До сего факту коментарі злишні! Він сам собою свідчить про моральне здичинє вихованків не «русской культуры», а питомої «червоно-русской» некультурности.

— **Личні вісти.** О. крилошанин Пюрко, перебувши люту инфлюенцу, на котрої грізні наслідки хорував цілі 3 місяці, виїхав для поратованя здоровля за порадою лікарскою до Іки коло Абації, де перебуде до 6 неділь.

— **Руский народний театр** у Львові дає нині ві вторниці перше представленє в сали «Гвіязди» при ул. Францішканській. Відограна буде 5-актова драма Тогобочного і Гольдета «Загублений рай». В ролі Соні виступить п-ї Слобода-Крушельницка. Початок представленя точно о 7. год. вечером. Ціни місць: 1-рядне крісло 2 К; 2-рядне 1-40 К; партер стоячий по 1 К, для підофіцерів і учеників по 50 сот.

— **Ювілей композитора.** Микола Лисенко, славний український композитор, буде обходити в осени 35-літний ювілей своєї композиторскої праці. «Кієвская Старина» взиває отже всіх Русинів-Українців до складки на народний дар для ювілята.

— **Є страйки, чи нема?** Ц. к. бюро кореспонденційне оголошує: «Вісти деяких руских часописів, неначе би вибухнув страйк рільних робітників в добрах гр. Романа Потоцького в Соловях (перемішлянський повіт) і в Хоросткові у гр. Семенського (гусятинський повіт) є — як дізнаємо ся — лишені зовсім дійсної підстави». — Питанє тепер, де правда: чи по стороні «Діла», котре подало є вісти про страйки, чи по стороні ц. к. бюро?

— **Супружа трагедия.** У Львові застрілив ся торговельний агент Орест Черкавський, родом Буквинець, з розпуки, що его жінка обманює. Перед смертю Черкавський хотів застрілити і свою подругу, але лише зранив єї тяжко в голову.

— **3 галицької автономії.** Голоси праси про надужитя деяких війтів в заряджуваню громад-

КОРНИЛО УСТИЯНОВИЧ.

КАВКАЗ.

(Дальше.)

Війна з Туреччиною подала Катерині II нагоду, попробувати щастя і оно удало ся. Тотлебен пересадив в р. 1770. гори, побив Турків і заняв Кутаїс, столицю Імеретії. За его плечима розбили Москалі повставших Кабардинців і дорога (на Даріал) в Грузию відкрилась і обезпечила ся, а договір кучук-кайнарський освободив Імеретів і Гурійців від турецької власти.

Однак ся свобода не була певною, бо Турки задержали все побережє Чорного моря, почавши з города Поті аж по Анапу — де їм Французи поставили кріпости, а сусідна Тамань і Крим признавали ще власть падишаха. Воля, Росию за Кавказом освободжених, висіла — як то кажуть — на волоску, бо як Черкеси так і Абхази придержували ся цілко одновірних з ними Турків; а висвободжені магометане Гурійці не були безпечними союзниками Москви.

Про те відала Росия і почала під Кавказом сквапно організувати ся — дарма, що за иншими ділами Кавказ у неї займав в політиці посліднє місце.

І так в р. 1776. продовжавсь і скріпляє ся замочками воєнна лінія терська — рештки ногайської орди приборкує Суворів і переселяє їх частию за Азовське море під Крим, а частию на Куму біля Каспійского моря. В р. 1785. ор-

ганізує ся вже і підкавказке намісництво, а на степах тої нової губернії поселено вірних Калмуків.

Порядкуючи так під горами, приняла Катерина II. просившого ся під власть єї царя Гераклія II. карталінського, як запалала опять війна з Туреччиною.

Під той час являє ся на Кавказі загадочна личність Шейх-Манзура. Так називав себе один католицький сьвященник Поляк, котрий потурчивши ся, загадав реформувати іслам і... Бог знає які ще пляни в житє перевести.

Появив ся він між Чеченцями в р. 1785 і підмовляв їх тай весь Дагестан і Черкесів на війну против Росії. Турки висадили в р. 1790. на беріг Чорного моря в Сухум-кале військо і те перейшло під проводом сераскієра Баталпаши Кавказ, щоби збунтувати против Москви Кабарду і — подавши руку Чечні — знищити до тла всі оселі російські, що стояли замочками і станицями по Терску і по Кубані під Кавказом від моря до моря.

Однак похід не удав ся. Турків побито на голову, сераскієра взято в полон; а рік пізнійше попав ся і Шайх-Мансур Москалям в руки... его заперли в соловецькому монастири.

Тогож року здобула Росия і кріпость Анапу. Щоби однак свою власть під Кавказом обезпечити, подарила Катерина II виведеним з Січи Запорожцям в р. 1790. острів Фанагорію і приазовські — по Ногаях степи.

Запорожці перейшли туди під Кошовим Чепігою і розмістили ся в р. 1792. по Кубані своїм рядом і ладом укріпленими станицями. Вони обзавели ся ту яко мога і прийнялись за

службу пограничної сторожи. Мали они ту і степ веселий і ріку широку і море глибоке — все нагадувало рідну землю — тільки ті гори снігові, зубаті, по тім боці Кубані вид їм зазирали і випускали на них збойників рої... тільки ті збойники Черкеси не були Татарами, а «далеко більше вовничими і дикими та небезпечними, що від них козакам день і ніч не було с у покою.

Тяжке житє мали виселенці і були би повимерали в нетрах і повигибали в боях, як би ку ним раз у раз не переселяли ся з над Донця і Дніпра Українці, як би і ті і они — старі Січовики — не пообзаводили ся були — часть у Черкесів краденими жінками.

Черкеси тямил Русь нашу. Они і окликували ся до Запорожців, визиваючи їх старим обичаєм на поединки, теж по давньому «бояр, поміряй ся зі мною!.. бояр Урус! тебе і заць не боїть ся».

Та ще не устроїли ся Запорожці гаразд ладом станиць по Кубані, ще не опоясали їх ровом і валами... і що лишє подали руку гребенським козакам на Терек... як їх почали Черкеси докучливо наступувати, як надлетіла з за Кавказа Ага-Мугамет-хан спалив і впрізав Тифліс.

То була пімста за гравітованє к Росії. Тисячі трупів гнило між розлогими пожарами гореславного міста і в той сам час, коли російський генерал Зубов бере Перзам каспійське побережє і переводить на острів, Сарі, Запорожців яко умілих воївників моря руйнує Ага-Мугамет-хан Грузию до останка і заберає з собою в Перзю 20.000 бранців. В довершенє всего лиха численна царська родина ни-

ского майна спонукали красний виділ переводити при помочи повітових урядів автономічних точнішу контролю в громадських касах. Наслідком сего усунено від урядованя в минулім році 34 вітків і 4 посадників місточок. В 1903. році в протягу січня і лютого усунено аж 18 вітків. Були се майже самі такі вітки, що за ддя свого хруївства мали за собою «плечі» і безкарно могли допускати ся надужити.

— **3 Тов-а ім. св. Петра.** Веч. духовенство золочівського деканату, зібране на соборчику, ухвалило одногласно, вписати себе і всі свої церкви в члени Товариства імени св. Петра. Після сеї ухвали вложили зараз всі учасники соборчика вписове і членські вкладки на р. 1903., а вкладки від своїх церков обовязали ся зложити на найблизшим соборчику до рук Веч. містодекана і пароха Плугова о. Корнила Дудикевича, вибраного на тімже соборі на внесене самого декана відпоручником для веденя діл Товариства в деканаті. Виділ Товариства складає патріотичному духовенству золочівського деканату сердечну подяку з желанем, щоби его поступок і учинок найшов відгомін у всіх прочих наших деканатах. Так само сердечно дякує і пресвітері Капітулі Митрополічій за вступленє в члени основателі Товариства з вкладкою 50 К, а дякує словами: «благослови Боже любящій благолібіє дому Твоего».

— **Огні.** З Яворівщини доносять, що там згоріло 2 моргя ліса, належачого до латинської парохії в Яворові.—Дня 26. марця о 10. год. вечером вибух огонь на поді стайні уланів в Яворові в наслідок неосторожности жовніра, котрий ходив в лямію по сіно. Звиж 100 коний треба було випустити із стайні, котрі перенолошені розбігли ся на всі сторони. Огонь щасливо погашено, а коні другого і третього дня половлено в сусідних селах, в Городку, Судовій Вишні, Любачеві і Раві рускій. Впрочім не було ніякої нещасливої пригоди.

У Воютічах, самбірського повіта, згоріло дня 27. марця с. р. вісім загород селянських, а шкоду обчислюють на 6.450 К. Всі погорільці були обезпечені, але лиш на загальну суму 4.500 К. Займало ся від хати селянина Ілька Гривника в наслідок лихої будови комина.

З Балигорода доносять, що сусідні ліси стоять в огні. Пожар обняв простір на 15 кілометрів, а найбільше лютить ся коло Волі гірнянської і Буківця. Тартак в Чорній спопелів до тла. Шкоди вже доси великавські, а зростають з кождою хвилиною, бо над обнятою пожаром околицею шалють страшенні бурі, так, що сам Балигород находит ся в поважній небезпечности.

Коло Балич, повіта мостиского, згоріло дня 23. с. м. 8 моргів молодого ліса. Пожар викликав робітник Йосиф Матис, котрий в часі сильного вітру розложив в лісі серед сухої трави огонь.

З Сольногорода доносять, що в околичних лісах вибух грізний пожар. До вчера пополудні згоріло поверх 80.000 квадратних сажнів ліса.

— **Папске благословенє в фонографах.** Благошчить себе і край весь до решти кривавими межубицями і грабежами підданих. Устало всяке право, всяка власть і всякий порядок... насильство і розбій, і цілковита анархія голосили про агонію грузийського царства.

І з поміж тої анархії, з поміж руїн замків, з під диму спалених міст, з посеред тисячів гекатомб трупів і з посеред жалісних стонів уведених в рабство дітий козаючого народа возопів і добив ся до слухів російського царя Гераклія II крик, що віддавав себе, свою семью і весь грузийський народ на вічні часи в підданство Росії, просячи о закон і о порядки такі для своєї землі, які має Росія.

Гераклія II не діждав ся одвіта і вмер в р. 1798. Его наслідник Юрій XIII поновив прозьбу свого покойного вітця і виднав бодай заштиту. В р. 1800. прибув до Тифліса з кабардинським полком генерал Гулак і Грузія відотхнула. Павло I прийняв єї в р. 1801. в склад російської імперії. Мимо то зволкав введене в жите дотичного маніфеста наслідник Павла Александро; бо відклонював его від того князь Adam Czartoryjski. Доперва втоді, коли — висланий на «вороп» — в Тифліс генерал Кноррінг получив від віча дворян і простолуду Грузії єдинодушне заявленє, що належати під власть Росії усі бажають, прийняв Александро I «чолобитну» грузийського посольства і затвердив маніфест свого покойного вітця.

З тої пори пішов в Грузії лад і суд новий акуратний московський, лад нечуваний в орієнті.

(Дальше буде).

словене, яке уділив папа Лев XIII. з нагоди сего річного свого ювілею в церкві св. Петра — буде можна тепер почути в ціім світі. Папа зводив прийняти на нарочнім послуханю якогось д. Беттіні та дав ему можлиість схопити папске благословенє та Богородице Діво (Ave Maria) в фонографі. Валок із записаним папским благословенєм коштує 50 франків, а з молитвою 40 франків. Четвертину із будучого доходу з тих валків признав Беттіні на духовні школи, основані на далекім сході.

— **Трійка „дохторска“.** Три «птахи небесні» Робац, Зембіцкій і Цалка волочили ся по краківскім бруку, глядаючи легкого зарібку. Кождий з них мав своє становиско. Перший пересидів 3 роки в криміналі, другий кандидовав на опорожненє по першім місце, а третій займав ся покутною писаркою. Коли так всі три йшли в задумі, навинув ся їм під руку якийсь «гураль» Михайлівка аж з під Татрів, що приїхав до Кракова лічити ся на жолюдок. Один погляд встарчив трем волоцюгам зорієнтувати ся в ситуації. Робац заправ ролю «спеціаліста лікаря від жудкових недуг», а его товариші стали его «асистентами». Під позором, що канцелярія «д-ра» Робака находит ся дуже далеко а Михайлівці потреба як найскоршої помочи лікарської, затягнули недужого до шинку і там почали его обпукувати. Вкінці заявили, що Михайлівка має старого солітера. «Шеф» Робац вислав сей час своїх асистентів до аптаци по ліки, а по хвилі і сам побіг за ними, бо, як казав, забув ще про один лік. Михайлівка дождаючи своїх «добродіїв» сягнув до кишені і замітив, що нема калитки з 40 К. Повідомлена про се поліція найшла «дохторів» при чарці в шиночку і спрятала їх до арешту.

— **Замах на поїзд.** З Царгорода доносять, що в ночи на вчера македонські ворохобники висадили динамітом веліничий міст недалеко Адрианополя на шляху Білгород-Царгород. Саме тоді мав переїздити поїзд і було би неминучо прийшло до грізної катастрофи, якби не страшний гук при вибуху динаміту, якої почула служба на сусідній стації Мустафа-баша. Міст заламав ся на просторони трех метрів, а поїзд ждав 6 годин, заки направлено збурене місце.

— **Війна на Балкані.** На послідних зборах Альбанців порішено явно протестувати проти реформ. Наслідком сего Альбанці в Вуцїтрі (коло сербської границі) сіймали місцевих жандармів, а опісля напали на Митровицю. По довгій борбі, в якій турецке військо ужило артилерію, прогнано Альбанців. До загроженних місцевостей Туреччина вислала військо з Анатолії, а проти сего запротестувала Сербія і Болгарія, приписуючи Туреччині агресивні наміри.

— **Шкільні реформи на Угорщині.** Краеве тов-о професорів середних шкіл на Угорщині постановило зреформувати шкільний устрій так, щоби позбавило загальну симпатію. Іменно вказано на шкідливі наслідки, які повстають з лихої класифікації як для учеників, так для учителів. Уже одноразова лиха відповідь є дуже часто причиною сего, що ученики, котрі учать ся дуже пильно, тому, що не були достаточо приготовані лиш один раз, перепадають, з другої сторони найслабші ученики вину лихої свідочтва не собі, лиш учителям приписують. Тому запропоновано, щоби для таких учеників, що одержали лихе свідочтво, визначити комісію з 5 членів, яка мала би учеників спеціально з тих предметів випитати, з котрих они одержали лиху ноту та ствердити, чи ученик на ню заслужив, чи ні. В такий то спосіб ані ученик ані его родина не могли би думати про злий намір учителя, а учитель не мав би викидів совісти, що він поступив неспраєдливо. Крім того рішено не держати ся більше того перестарілого звичаю, що конференційні викази видавало ся саме перед святами, через що многим родинам псовано святоточну забаву.

— **Ювілейні діти.** Бували ювілейні медалі та всілякі памятки ювілейні, але ювілейних дітий ще не бувало. Аж Рим може ними повеличати ся, а то завдяки щедроті папи Льва XIII. Папа постановив, що кожда дитина, котра уродить ся дня 3. марця с. р. в окрузі міста Риму, має одержати виправу і відповідну суму грошей. Після статистичних обчислень, родить ся в Римі переєчно на день 35 дітий, отже остаточно не велике число і видаток не конче був би великий. Але дивним дивом замість того числа уродило ся в Римі дня 3. марця аж 93 дітий, як-раз тільки, кілько папа має літ — отже справденні ювілейні діти. На метриках всіх тих дітий був написаний день їх уродженя. Що при тім не обійшло ся і без маленького обманства, то річ певна, але зі згляду на торжественну і радісну подію дивили ся у Ватикані на то кризь пальці. Межи дітьми були близнята, котрим надано імена Ромулос і Ремус. На короткій час перед тим уродили ся були трійнята, два хлопці і одна дівчинка. Дівчині дали імя Рома, а братів назвали також Ромулос і Ремус; всі трое живуть в добрім здоровлю і їх охрещено з великою парадом в церкві св. Петра, а цілий Рим величає ся ними.

Посмертні оповістки.

— **Николай Сидір,** емеритований управитель школи в Перемишлянах, упокоїв ся в Станиславові дня 28. марця с. р. в 64. році житя. В. е. п.

Наука, штука, література.

— **Репертуар Руского народного театру у Львові** в салі «Gwiazd-я» ул. Францішканьска ч. 7.

Нині в четвер, дня 2. цвітня перший раз: «Загублений рай», драма в 5 діях Тогобочного і Гольдета.

Субота, дня 4. цвітня: «Скапаній світі», штука в 4 діях В. Оркана, перший раз з епілогом «Ніч».

— **3 Руского народного театру.**

Урнелъ А. Коста, трагедия Гудцова в 5 діях в перекладі віршовім Л. Лопатиньского пішла на послідне представленє в «Coliseum», мимо протесту перекладчика, який зголосив до дирекції театру свої авторські права. Але дирекція, замість узглядити справедливі жаданя писателя, відослала его на правну дорогу, довіряючи своїм матеріальним средствам, які їй подає театр, що воловодженем по судових інстанціях змусить его до капітуляції. В сей спосіб дочекаємо ся літературно-театрального процесу, в якім на жаль дир. Губчак буде тратити театральний гріш на неетичну, безцільну і безуспішну справу.

Афіши заповіли були гостинний виступ п. М. Крушельницької. В виду сего, що небавом має приїхати до Львова п. С. Крушельницька, слабше поінформовані в театральних справах люди помішали обі личности і навіть до театру прибуло багато таких, що хотіли побачити славу співачку... в драматичній ролі. Такого qui pro quo не повинна допускати поважна і солидна інституція, бо се виглядає на стривє в чужій пера. Звісно-ж, кождий артист є творцем свого імени, як пр. три брати Тобиловичі, з яких кождий прийняв инше імя (Садовський, Саксаганський, Карпенко-Карий) і кождий окружив своє ім'ям заслуг. Так і наша слава Саломея рознесла розгласило свого імени від далекого північного сходу через велике море аж на край полудневого заходу і не годить ся леда якій артистці прибирати се артистичне імя, хотьби в тої ролі, що припадково називає ся... Крушельницькою. Заміжє для артистки, се річ... приватна, яка не інтересує загалу. Маємо так само у Львові пп. Вайда-Королевичеву, Павликів-Новоковську, або Марек-Онишкевичеву, які не покинули своїх дівочих імен, виїшовши заміж, тому і оводішний афіш повинен був нам заповісти бодай п-ню Слобода-Крушельницьку.

Згадуємо про сі справи тому, бо вже час, щоби і в нас настали якісь культурніші відносини в веденю театру, в оціюваню артистичної, писательської та композиторської праці. Та про се розкажемо ширше може иншим разом.

(Конець буде).

— Вийшли друге виданє «Проповідий Недільних» д-ра Івана Бартошевского, звісні з свого популярного і займаючого укладу. Можна їх набути в львівській книгарні Ставропигійській, або у автора (Львів, ул. Домса 5) по 2 злр. за примірник. — Автор дає ті проповіді також на богослужебні інтенції, о скілько стане запасу тихже.

— **Зоря ч. 2.** (коломиїська) за лютий 1903 містить: Вітмок з «Ліса Микити»; Пролитанє невинної крові; Причту про гр. Баденього; поезию Б. Лепкого «Медвідь» і инші дрібні статі.

— **Репертуар Львівської Фільгармонії.**

Нині в четвер, дня 2. цвітня і в суботу дня 4. цвітня: великі концерти фільгармонічні під управою Густава Малера, директора ц. к. надворної опери у Відні.

Телеграми.

Будапешт, 2. цвітня. З Відня доносять, що угорський міністер а latere гр. Юлій Шехени був вчера у цїсаря на аудієнції, аби поінформувати цїсаря про ситуацію на Угорщині. Кружить чутка, що становиче Селя поважно загрожене.

Будапешт, 2. цвітня. Скарбова комісія веде наради над бюджетовою провізорією. Кошутівці заповіли в соїмі країну обструкцію проти провізорії.

Петербург, 2. цвітня. Тутешний університет замкнено наслідком демонстрації студентів проти сенату і ректора.

Берлін, 2. цвітня. Бюро Вольфа заперечує донесене агенції Гаваса з Тангера, неначе би в Мароку грозила загальна революція.

— Виказ жертв на «Шкільну Поміч» в Коломиї, зложених за час від 16. марця 1902. до 24. марця 1903. П. Т. Інституціями, Товариствами, Добродіями і Членами: Рада повітова в Коломиї 1000 К.; по 200 К.: Рада громадська і каса Шкільна в Коломиї; 16879 К. о. сов. Войтхівський; 150 К. Соїм; 100 К. «Дністер» (тов. взаїмного кредиту); по 50 К.: «Дністер» (тов. асекур.) і дирекція «Нар. Торговлі» у Львові; 30 К. Рада повітова в Надвірній; 28 К. Кисілевський; по 25 К.: Тов. задаткове в Обертині і Хлопський Банк в Калуші; 24 К. др. Дембицький; по 22 К.: радник Каричак і о. Шепарович; по 20 К.: Тов. задаткове в Коломиї і Рада повітова в Косові 1810 К. Велигорська; 1796 К. з вечерка папського в Коломиї; 14 К. о. Могильницький; 13 К. о. Майковський; 1260 К. Левицький; 12 К. Учителі рускої гім. таксу за ученика VIII кл.; Крушельницький; 960 К. Сальо; 9 К. Гнатюк; 850 К. Учителі руск. гімн. за квіти; по 8 К.: Недільський, Вергун і о. С. П.; 7 К. Каратвицький; по 6 К.: Глиньський, Ступницький, Карлюк і Гелитовичева; 640 К. парох і Церков в Печеніжині; 540 К. Волянський; по 5 К.: Трач, Нестайко, Баласевич, Заячківський, Бурачівський, Пеленьський Гриньовський, Галайчук; по 480 К.: др. Дудкевич, Ів. Левицький; 474 К. Тов. учителів зиск з склепу; 460 К. Полянський; 450 К. Гузар; 440 К. Колодницький; 410 К. Смеречинський; по 4 К.: Федюк, Олесницький, Кл. Кульчицький; 380 К. Кореневич; по 360 К. Макарушка, Раковський; 355 К. Решетилевич; по 3 К.: Головацький, Порошко, Курпак, Дрогомирецький, Кушлик, Русин, Харжевський; 290 К. Рибачек; по 280 К.: Савчинський, Гладій; 260 К. Біленький; 250 К. Білик; 246 К. Осадца; по 240 К.: Кузьма, Ал. Кульчицький, Н. Лепкий; по 220 К.: Наливайко, гості в Буркуті; по 2 К.: Гр. Кульчицький, З. Левицький, Павлуевич, Романовський, Лисий, Нівелинський, Подолінський, Глібовицький, Мардаровичева, Климок, Виницький, Соєвицький, Шайдицький; 180 К. А. Лепкий; 160 К. Гнатковський; 150 К. Гарасимович; 140 К. Кархут; 130 К. Мардарович; 128 К. Зенензіб яко % за закупню; по 1 К.: Охримович, Олексій, Яців, Труш, Горбачевський, Мидловський, Моклович, Масевич, Ласійчук, Григорович, Ставничий, Лабій, Волошин, Демчук, Калитовський, Тимофтієвич, Григорців, Росевич, Фицалович, Яромлович, Ловицький, Жабчин, Масляк, Печерський; по менше як 1 К.: Х. Шуст, Семенів, Перфецький, Яричевський, Вишиванюк, Василик, Рибак, Іваншин, Мавський, Навальковський, Кейван, Гомик, Прокопович, Гіряк, Навчук, Скрипничук, Дмитраш, Дольницький, Насальський, Тисовицький, Букомський, Міністерство рілля, 10 сятів дров, різні харчі: Велигорська і Фицалович; Гартенберг 50 кіло мукки, Бешлос ліки з 25% опустом, др. Кобринський і др. Левицький лічили бідних учеників безплатно. — За ці жертви висказує Віділ товариства Вп. Добродіям сердечну подяку і просить о підмогу і на дальше.

— Жертви на Бурсу руского Тов-а педагогічного у Львові зложили в місяці марті с. р. отсі

Доброді: о. Григорій Панчишин з Черешин 70 сот.; др. Яків Турин лікар в Н. Австрії 7 К 70 с., о. Дуткевич, складка на зборах 20 К*); о. Ізидор Глиньський з Буцнева 1850 К*); о. Макогонський з коляди 10 К.; п. Долинка уч. в Бродках 2 К.; п. Герчановський уч. зі Станімира від кружка учит. в Глинях 7 К 40 сот.; п. Йосифа Варпучинська з Баворова 20 К., Тов. «Дністер» у Львові 150 К.; др. Ярослав Кулачковський у Львові 20 К.; п. Грозик зі Львова 5 К.; п. Яків Яцкевич з Водник 1 корець бульби. — Всім Добродіям складає найсердечнішу подяку *Заряд Бурси.*

*) Зложени через нашу Адміністрацію. Прочі жертви зложени у нас для Р. Тов-а пед. і вказані в чч. 266. і 269. з 1902. р. та в ч. 19. з с. р. в квоті 320 К і передані касиєрови Р. Тов-а пед., почислено за стінний календар на 1903. р. висланий яко додаток до нашої часописи. — Ред. «Руслана».

COLOSSEUM Ernesta Thorna

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонішна

Величава програма.

від 1. до 15. цвітня 1903.

при співучасті військової музики 30. п. п.

1) Увертура. Реклямограф. 2) *Марія del Uraїno*, іспанська тансерка. 3) *Сестри Dissely*, еквілібристки. 4) *Саго*, черевобесідник. 5) *Л. Людви́ковський*, польський гуморист. 6) *Сестри Moulіer*, подвійне сальтомортале на потрійнім дручку. Оркестра. 7) *Ага?* 8) *E. Hanson* і *Miss Jemsy*, на кружляючих гльобах. 9) *Дружина Ozerani*, американська пантоміна. 10) *Chautenas*, трансформаційна співачка. 11) *Американський біоскоп*: Подорож на місяць.

Що дня о 8. год. вечером велике представлене. В неділю і свята два представлення. Що п'ятниці *High Life* представлене. Білети вчасніше можна замовляти і набувати в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9, у Львові.

Зарваницю

поему Василя Щурата можна замовляти лише в Ставропільській книгарни у Львові, ул. Руска ч. 3. Ціна з поштовою оплатою 25 сот.

Безженний св'ященик потребує образованої жінщини до заряду дому. Зголошеня приймає о. Парох в Заланові п. Рогатин.

35(6—10)

Товариство взаїмного кредиту „Дністер“

стоваришене зар. з обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ уділяє своїм членам на 5 1/2% і 1% додатку на кошти адміністрації, за предложенем документів вказуючих достаточну гіпотечку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 літ. Сума позичок інтабульованих і за порукою: 1,230,243 корон.

Членом може бути тільки забезпечений тревало в «Дністрі» від огню.

Уділ членський вносить 50 К., вписове 2 К. Число членів: 2,391 в 2,501 уділами на 125,050 К.

Вкладни щадниці приймає «Дністер» і опрцентує до 4%, від ста. Сума вкладок на 1,256 книжочках 1,103,333 корон.

Чистий зиск розділяє ся частию на дивиденду для членів, частию на публичні досродіні ціли: на першви, бурси, захоронки, школи і т. д. На ті ціли роздано дотепер в Товариства кредитового 10,840 корон.

ІНФОРМАЦІЯ в справах позичок уділяє Дирекція і агенти.

31/12 1902. ДИРЕКЦІЯ.

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1902.

(Приїзд і від'їзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о години				відходить о години			
6:10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня	6:25	до Сучави, Жидачева, Кересмезе, Потутор	1:55	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний	6:30	до Сучави, Жидачева, Кересмезе, Потутор
6:20	з Чернівців (Іцка, Галаду), Чорткова	6:30	до Сучави, Жидачева, Кересмезе, Потутор	2:09	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний	6:43	до Сучави, Жидачева, Кересмезе, Потутор
6:50	з Брухович, щод. від 15. мая до 14. вер. вк.	6:35	до Лавочного (Пешту) Борислава, Дрогобича	2:40	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний	6:35	до Сучави, Жидачева, Кересмезе, Потутор
7:45	з Янова	8:30	до Кракова (Відня, Праги), Берлина	2:55	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний	8:40	до Кракова (Відня, Праги), Берлина
7:40	з Підволочиск, Бродів на дв. Підзамче	9:00	до Лавочного, Хирова, Калуша	3:14	з Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і св.)	9:00	до Лавочного, Хирова, Калуша
8:00	на дв. головний	9:15	до Янова	4:40	з Самбора, Стрия, Сколього (1/5—30/9)	9:15	до Янова
8:10	з Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова	9:50	до Белзця, Сокала, Любачова	5:11	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.	9:50	до Белзця, Сокала, Любачова
8:15	з Сокала, Рави рускої	10:30	до Чернівців, Потутор	5:35	з Янова (від 1. мая до 30. вер. в нед. і св.)	10:30	до Чернівців, Потутор
8:50	з Кракова, Відня, Праги, Берлина	10:40	до Тернополя, Потутор, дв. Підз.	5:40	з Чернівців, Іцка	10:40	до Тернополя, Потутор, дв. Підз.
10:25	з Ришова, Любачова	10:57	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділю і свята	5:50	з Кракова	10:57	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділю і свята
11:55	з Станіслава (Кересмезе, Потутор)	1:25	до Брухович від 15. мая до 14. вересня в неділю і свята			1:25	до Брухович від 15. мая до 14. вересня в неділю і свята
1:10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава	2:15	до Стрия, Сколього від 1. мая до 30. вер.			2:15	до Стрия, Сколього від 1. мая до 30. вер.
1:23	з Янова	3:15	до Янова щоденно від 1. мая до 30. вер.			3:15	до Янова щоденно від 1. мая до 30. вер.
2:20	з Підволочиск, Кошичинців на дв. Підз.	3:26	до Брухович щод. від 1. мая до 15. вер.			3:26	до Брухович щод. від 1. мая до 15. вер.
2:35	на дв. голов.	3:30	до Рашева, Хирова, Любачова			3:30	до Рашева, Хирова, Любачова
3:14	з Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і св.)						
4:40	з Самбора, Стрия, Сколього (1/5—30/9)						
5:11	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.						
5:35	з Янова (від 1. мая до 30. вер. в нед. і св.)						
5:40	з Чернівців, Іцка						
5:50	з Кракова						
НІЧ							
6:00	з Сокала, Белзця і Любачова	6:10	до Станіслава, Жидачева	12:45	до Станіслава, Жидачева	6:10	до Станіслава, Жидачева
8:04	з Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і св.)	6:20	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)	6:20	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)	6:20	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)
9:12	з Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і св.)	6:30	до Янова від 1. мая до 15. вер. будні дні	6:30	до Янова від 1. мая до 15. вер. будні дні	6:30	до Янова від 1. мая до 15. вер. будні дні
9:20	з Чернівців, Букарешту	6:35	до Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова	6:35	до Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова	6:35	до Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова
9:25	з Янова (від 1. мая до 30. вер. в нед. і св.)	7:10	до Сокала і Рави рускої	7:10	до Сокала і Рави рускої	7:10	до Сокала і Рави рускої
8:40	з Кракова, Відня, Берлина, Ясла, Ровнадова	8:16	до Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і св.)	8:16	до Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і св.)	8:16	до Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і св.)
2:31	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.)	8:25	до Перемишля	8:25	до Перемишля	8:25	до Перемишля
10:03	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.	9:00	до Підволочиск, Бродів гол. дворець	9:00	до Підволочиск, Бродів гол. дворець	9:00	до Підволочиск, Бродів гол. дворець
10:02	на дв. голов.	9:20	до Янова від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.	9:20	до Янова від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.	9:20	до Янова від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.
10:20	з Лавочного (Пешту) Хирова Калуша	10:05	до Іцка, Чорткова	10:05	до Іцка, Чорткова	10:05	до Іцка, Чорткова
10:50	з Тернополя, Грималова на дв. Підзамче	10:30	до Кракова, Відня, Варшави, Праги	10:30	до Кракова, Відня, Варшави, Праги	10:30	до Кракова, Відня, Варшави, Праги
8:35	на дворець головний	11:00	до Підволочиск, Бродів дв. головний	11:00	до Підволочиск, Бродів дв. головний	11:00	до Підволочиск, Бродів дв. головний
		11:32	до Кракова, Відня, Праги, Самбора	11:32	до Кракова, Відня, Праги, Самбора	11:32	до Кракова, Відня, Праги, Самбора
		4:15	до Брухович від 15. мая до 14. вер. щод.	4:15	до Брухович від 15. мая до 14. вер. щод.	4:15	до Брухович від 15. мая до 14. вер. щод.
		5:50		5:50		5:50	

За певну і добру льокацію поручаємо

4 1/2% листи гіпотечні
4% листи гіпотечні коронові
5% листи гіпотечні преміовані
4% листи товариства кредитового земского
4 1/2% листи Банку краєвого
5% облігації Банку краєвого
4% позичку краєву
4% облігації пропінацийні

і всілякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнішим курсі деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного

ЗАМІТКА: Пору нічна чимать са від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано Час середно-європейський різнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул. Красіцких ч. 5). Далше поясненє в справах залізничних, продаж білетів всякого рода і розкладу їзди.